

תחילת התיישבות יהודית במקום

עפ"י הערכות, הקהילה היהודית בעיר הבירה של המחוז צמחה עם הגעתם של יהודים מסוריה בין 323 ל-281 לפנה"ס. מגלה הארצות היהודי, בנימין מטודלה, ביקר בפאטראס בשנים 1167-1173 ומצא שם קהילה רומניוטית שמנתה 50 איש ובראשה 3 מנהיגים: רבי יצחק, רבי יעקב ורבי שמואל.

הקהילה

יהדות פאטראס קלטה מהגרים מחצי האי האיברי אחרי גזרות קנ"א ב-1391 ובעיקר אחרי גירוש ספרד. היהודים התגוררו מחוץ לחומה, ב'שער היהודים' שבצפון מזרח. דרך שער זה תקפו הביזנטים את פאטראס בפעם האחרונה, בשנת 1429, ושנה לאחר מכן עזבו אותה. בשנת 1902 חיו בעיר 20-15 משפחות יהודיות, מהמעמד הנמוך. בהמשך הקהילה גדלה והוכרה רשמית בשנת 1905. אורגנה מחדש ב-1917 עם הגעת משפחות מהאי קורפו. בני הקהילה דיברו יוונית והיו מעורים בעיר חברתית וכלכלית.

יהודי פאטראס עסקו בחקלאות, במסחר ובהלוואה בריבית. במסמכים של משפחות נוצריות שישבו במקום מצויים פרטים על יהודים בעלי בתים בעיר ועל יהודים שמכרו את בתיהם והלוו כספים לתושבים נוצרים.

הקהילה בשואה

עם הכיבוש הגרמני ונפילת הכיבוש האיטלקי, פנה ידיד נוצרי שעבד כמתורגמן בצבא הגרמני, להזהיר את ראש הקהילה, יצחק מצא, מפני הצפוי ליהודים. בעקבות מידע זה, החלה להתארגן בריחה מן העיר. מספר תושבים הסתירו יהודים בעיר ובכפרי הסביבה, למרות אזהרות הגרמנים. יהודים אחרים הצטרפו לפרטיזנים. זמן קצר לפני מרץ 1944 נעלמו רוב יהודי העיר. ב-28 במרץ 1944 הגרמנים תפסו 12 משפחות יהודיות שלא הספיקו להסתתר. הן הובלו לאתונה ומשם למחנות השמדה.

לאחר השואה

בוועידת נציגי הקהילות היהודיות ביוון בינואר 1946, מסר יצחק מצא כי הקהילה מנתה 122 איש (מהם 72 נזקקו לסיוע כלכלי). בתי היהודים והנויותיהם עוד לא הושבו. בשנת 1979 הקהילה התפרקה רשמית, ושנה לאחר מכן נהרס בית הכנסת ותחולתו הועברה למוזיאון היהודי באתונה.

פאטראס

(Πάτρα)

קהילות מספרות: קהילות יהודיות ביוון

מחוז פֵּלוֹפֹנֶסוֹס
(Πελοπόννησος):

פאטראס
אגריניון

